

עלון מלווה לסעודת משיח
בבית לנשים ובנות
יו"ל לקראת ערב שביעי של פסח
כ' ניסן ה'תשפ"ב

לשעונו העתידי

מזמינות אותך להתארגן יחד עם כל בנות המשפחה בעיצומו של שביעי של פסח, רגע השיא של החג, להתוועדות מרוממת ומעמיקה שתחבר אותנו עם כ"ק אדמו"ר מתוך אמונה וציפייה ש'הנה זה משיח בא'!

הכיני מראש כוסיות 'לחיים', בקבוק מיץ ענבים וכזית מצה לכל אחת.

רגע לפני שאנחנו מתחילות, חשוב לדעת כי יש עניין בסעודת משיח לא לשתות את כוסות היין בבת אחת (בדיוק כמו בליל הסדר), אלא להפסיק בין כוס לכוס בניגון ובדיבור. לכן, גם אנו בין כוס לכוס נלמד דברי חסידות, נעמיק בענייני דיומא וננגן ניגונים שיעוררו את הלב של כל אחת ואחת מאיתנו לקראת הגאולה הקרובה.

נטילת ידיים וכוס יין ראשונה

רבותינו ז"ל משווים את שלושת חגי ישראל לשלושת האבות, ולומדים זאת מהפסוק בו אמר שר המשקים ליוסף הצדיק **"וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנַי וּבְגֶפֶן שְׁלֹשָׁה שְׂרִיגִים"**, שהגפן רומז לישראל ולעולם, ושלושת השריגים (ענפי עץ הגפן) רומזים לשלושת הרגלים ולשלושת האבות.

הזוהר הקדוש מתעכב על כך ומסביר את החלוקה, על פי הסדר הבא: **פסח** - כנגד אברהם, כפי שאמר לשרה כאשר אירח את המלאכים **"לוֹשֵׁי וְעֹשֵׂי עֲגוֹת"** שזהו רמז למצות, מפני שהגעת המלאכים הייתה בחג הפסח. **שבועות** - כנגד יצחק, משום שתקיעות השופר של מתן תורה היו מאילו של יצחק, **סוכות** - כנגד יעקב שנאמר בו **"וְלִמְקַנְהוּ עֲשֵׂה סֶפֶת"**.

על חג שביעי של פסח נאמר שהוא שייך למלך המשיח. הסיבה לכך בפשטות היא משום שההפטרה בנביא לאחר קריאת התורה מדברת על מפלתו של סנחריב מלך אשור, משום שחירף וגידף את אלוקי ישראל, כמו שנאמר **"וַיִּשְׁכְּמוּ בְּבֶקֶר וְהִנֵּה כָּלֶם פְּגָרִים מֵתִים"**. אך, במדרשי חז"ל מובא שמפלתו של אותו רשע הסתיימה בליל חג הפסח ולא באחרון של פסח.

ולכן יש לומר שהשייכות של ההפטרה הנאמרת באחרון של פסח לא קשורה לעיתוי הזמן (שהרי גמר המלחמה היה בליל חג הפסח), אלא בעיקר מפני הקשר המהותי והפנימי בין אחרון של פסח עם משיח צדקנו, כפי שממשיך הנביא ומפרט אודות פרטים ועניינים שונים בגאולה העתידה שתהיה בביאת משיח צדקנו - **"וַיֵּצֵא חֶטֶר מִגִּזְעֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְרַר מִשְׂרָשְׁיוֹ יִפְרֶה"**.

אנו נמצאות ביום מיוחד ובזמן מסוגל, זמן 'סעודת משיח'.
בואו נשתה יחד את הכוס הראשונה ונתרומם 'טפח מעל הקרקע', ננגן
ונחזק את האמונה בביאת משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש.
לחיים, ולחיים ולברכה!

מה מיוחד בסעודת משיח? ולמה היא נקראת כך?

ב'ספר השיחות' מובא שהמקור לשם 'סעודת משיח' הוא מהבעל שם טוב הקדוש, והיא נקראת כך משום שהיא נערכת בשביעי של פסח, יום בו מאיר גילוי מהארתו של משיח. בכית הבעל שם טוב, נהגו להשאיר את דלת הבית פתוחה במהלך 'סעודת משיח', לכל עובר ושב, וכל הנוכחים בבית היו טועמים מן המאכלים שבשולחן.

המנהג להוספת ארבע כוסות של יין במהלך סעודה זו (כמו בליל הסדר), התחיל מאדמו"ר הרשב"ב שהנהיג זאת לראשונה בשנת תרס"ו ב'סעודת משיח' שנערכה בישיבת 'תומכי תמימים'.

מנהג נוסף שהתווסף במהלך השנים, הנהיג האדמו"ר הריי"צ והוא 'מחול משיח'. הרבי אמר על ריקוד זה כי אפשר לפרש את צמד המילים 'מחול משיח' בשני אופנים: א. ריקוד שמהווה הכנה לביאת המשיח ב. ריקוד שהמשיח בעצמו רוקד יחד איתנו בסעודה. מכיוון שאנו לא יודעים איזה מהפירושים הוא הפירוש הנכון, אומר הרבי שאנו יכולים להחליט ולבחור בעצמנו בפירוש השני - שהמשיח נמצא בינינו ומשתתף ורוקד יחד איתנו את הריקוד שלו!

(מקורות: חולין צ"ב, א'. זוהר חלק ג' רנ"ז, רע"ב. מלכים ב', י"ח. מדרש שמות רבה י"ח. תורת מנחם, חלק ג"ב עמ' 275-276. ספר השיחות תש"ב עמ' 109. היום יום, עמ' מ"ז. תורת מנחם תשי"ב, כרך ב', עמ' 157)

אז למה את מחכה? בואו ננגן ונרקוד יחד!
נאמין באמת שמהריקוד והשמחה כעת אנו זוכות לצאת מהגלות ולעלות לירושלים
הבנויה על ענני שמיא!

"שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ" (מסכת אבות ה', משנה כ').

כוס שניה

מסופר ששאלו את האדמו"ר הצמח צדק לאחר שנת תר"ח כיצד ייתכן שמשיח עדיין לא בא? הרי אמרו בשנה זו יהיה 'זמן הקץ'. באותה שנה הודפס ה'ליקוטי תורה' אחרי שהיה בהוצאתו כמה מניעות ועיכובים. ועל שאלה זו, ענה אדמו"ר הצמח צדק שבשנה זו נדפס ה'ליקוטי תורה' והרי הדפסת ענייני חסידות הייתה בשורה של ממש! אך השואל לא הרפה וענה לאדמו"ר הצמח צדק 'אבל אנחנו צריכים משיח כפשוטו בגשמיות', דהיינו שעם כל הגילוי הנעלה שנדפס ה'ליקוטי תורה', זהו גילוי משיח ברוחניות, אך יש לתבוע שאנו רוצים משיח כפשוטו, וכנראה שהאדמו"ר הצמח צדק קיבל תשובה זו.

הרבי הזכיר פעמים רבות את המדרש שכל אותם אלפים (!) של 'חיילי בית דוד' שנהרגו במהלך הקרבות, נפלו מפני שלא ביקשו שיבנה בית המקדש בימיהם, ומשום זאת תיקנו חז"ל בתפילה שנבקש **"שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ"**.

ולכן, בפרט בזמן מסוגל זה, על כל אחת ואחת מאיתנו יש חיוב לבקש משיח, ויותר מכך לתבוע מהקב"ה שיביא לנו את משיח צדקנו, וכמו שאמר החיד"א (ר' חיים יוסף דוד אזולאי) שעצם הציפייה שלנו לביאת המשיח, מקרבת ומזרזת אותו לבוא בפועל ממש. וכפי שאנו אומרות בכל יום בתפילה "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ומדוע? 'פי לישועתך קנינו כל היום'!

(מקורות: תורת מנחם חלק מ"ו עמ' 115 הערה. חלק ל"ו עמ' 138. ליקוטי שיחות חלק ל' 182-183)

'סעודת משיח' היא הזמן של כל אחת מאיתנו לשבת ולחשוב עם עצמה, איך היא מגבירה את הציפייה לביאת המשיח ואיך היא לא מסיחה את דעתה ח"ו מהמאמץ והעבודה לקראת הגאולה!

ננגן יחד את הניגון: "ווי וואנט".

כוס שלישית

הזכרנו שאחרון של פסח קשור עם מלך המשיח, אך מדוע אי אפשר להסתפק רק בזה? מדוע יש גם לעשות סעודה עם מצה וד' כוסות, ולקרוא לסעודה זו 'סעודת משיח', מה העניין בכך?

הדבר יובן על פי הסיפור הידוע על ר' חנינא בן דוסא שרצה להביא מתנה לבית המקדש כשעלה לרגל, אך מפני עניותו לא היה לו דבר להביא. הוא אמר לעצמו 'אלך אל המדבר ואחפש מה אוכל לתת', אמר ועשה. יצא ר' חנינא אל המדבר וראה שם אבן גדולה ויפה, אך האבן הייתה כבדה מאוד, אמר לעצמו 'איך אעלה אבן יפה זו לירושלים ואפילו מעות לסבלים אין לי?', זימן לו הקב"ה חמישה מלאכים בדמות בני אדם, שנראו כסבלים. ראה אותם ר' חנינא וביקש מהם אם הם יוכלו לעלות לו את האבן לירושלים, אמרו לו המלאכים, 'אנו נעלה לך את האבן בתנאי שתתן את האצבע שלך עימנו'. רק נגעה אצבעו של ר' חנינא בן דוסא באבן ומצא את עצמו עם אבן היפה בירושלים.

שואל הרבי: מה היה העניין בכך שהמלאכים ביקשו מר' חנינא את אצבעו, אם הם היו יכולים לעלות את האבן מבלי עזרה? ואם הם לא יכלו להעלות את האבן לבדם, מה עזרה אצבע קטנה?

אלא, בנוגע לביאת המשיח צריך את עבודתנו ויגיעתנו במשך זמן הגלות. הקב"ה קבע שדווקא על ידי העבודה שלנו הוא יביא את משיח, אף על פי שהעבודה שלנו היא 'כאצבע קטנה', וכפי שאומר הרמב"ם בהלכות תשובה: "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(מקורות: תורת מנחם חלק נ"ו, עמ' 131)

נתחזק באמונה ובציפייה לגואל, ונוסיף החלטה טובה, אפילו קטנה, בכוונה שתהיה פעולה זו ה'מכה בפטיש' שתביא את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!

ננגן יחד את הניגון: "ממצרים גאלתנו".

"ממצרים גאלתנו מפיט עבדים פדיתנו" (מברכות קריאת שמע).

מסופר בגמרא על רבן גמליאל, רבי אלעזר בן עזריה, רבי יהושע ורבי עקיבא שעלו לירושלים. בדרכם הם ראו שועל מהלך על הר הבית ויוצא ממקום קודש הקודשים. נתנו החכמים את קולם בבכי מרוב צער, בזמן בית המקדש היה אסור לאף אחד להתקרב לקודש הקודשים; "וְהָזָר הֶקְרַב יוֹמֶת" וכעת שועל - בעל חיים מהלך בו!

ואילו רבי עקיבא צחק. שאלו אותו החכמים כיצד הוא מסוגל לצחוק אל מול מחזה מצער וכואב שכזה? ענה להם ר' עקיבא תשובה שאנו צריכות לחרוט על לוח ליבנו ולזכור בכל יום ויום: בדיוק כמו שהתקיימה נבואת החורבן של אוריה: "לֶכֶן פִּגְלָלְכֶם צִיּוֹן שָׂדֶה תִּחְרַשׁ.. וְהָרַ הַבַּיִת לְכִמּוֹת יָעַר" חייבת גם להתקיים נבואת הגאולה של זכריה: "עַד יֵשְׁבוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם" והוסיף: עד שלא התקיימה נבואתו של אוריה הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, אך כעת כשנתקיימה נבואתו של אוריה אני יודע שבעזרת ה' תתקיים גם נבואתו של זכריה!

בשנת תשכ"ב הגיעה קבוצת חסידים מארץ הקודש לבית מדרשו של הרבי, וניגנו את הניגון "הושיעה את עמך". אף שבמקורו ניגון זה אינו חב"די, ציווה הרבי לנגנו פעמים רבות במהלך ההתוועדויות והיו כמה פעמים שהרבי ניגנו לבד, כאשר כל החסידים מקשיבים בדממה לקולו הטהור של הרבי!

נקודה מעניינת שביאר הרבי על המילים בפס' זה היא שנהוג להיעזר במילים אלה כדי לספור עשרה אנשים למניין, מכיוון שבפס' זה יש עשר תיבות. אמנם, בדורות הקודמים היה נהוג להיעזר בפסוק אחר: "וְאֲנִי בָרַב חֶסֶדְךָ אָבוֹא בִּיְתֶךָ אֲשַׁתְּחֶנָּה אֶל הַיָּכַל קְדֹשְׁךָ בִּירְאֶתְךָ" (תהילים ה') שגם הוא מונה עשר תיבות. אך הסיבה שבדורנו זה החליפו את הפסוק היא כי המשמעות של "הושיעה את עמך" המתייחסת לביאת הגאולה - דחופה והכרחית, עד כדי שכאשר מתאספים עשרה יהודים צריך לכל לראש לעורר על ביאת הגאולה השלימה באמצעות הבקשה "הושיעה את עמך".

(מקורות: מסכת מכות פרק ג', דף י"ג עמוד א'. תורת מנחם תשמ"ג חלק ב' ע' 1138)

נגן יחד את הניגון: "הושיעה את עמך":

"הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם" (תהילים מ"ג).

גם בשגרה האפורה והגלותית אנחנו צריכות לזכור שההבטחה על ביאת המשיח חייבת להתמש בכל רגע ורגע. העובדה שאנו מחכים לגאולה כל כך הרבה זמן, רק מוכיחה ומחזקת את זה שהיא קרובה מתמיד והולכת להתגשם בקרוב ממש!

ונסיים בניגון "אני מאמין" לחזק את האמונה והביטחון ש'הנה זה משיח בא':

בהתוועדויות אצל הרבי לא ניגנו את המשך המילים ("וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמַה..."), מפני שאנו לא מוכנים בשום פנים ואופן לתת חלילה מקום למצב שבו הגאולה תתמהמה אפילו לרגע אחד!

"אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח" (י"ג עיקרי האמונה)

תוכנית לימוד בענייני משיח וגאולה

054-637-4547 ☎

Wewant770@gmail.com ✉

We Want!
תוכנית לימוד
בענייני משיח וגאולה

